

Dagthema: Wek onze kracht

Overweging 7 maart – Hans Ernens

“...Veertig dagen om te denken aan Jezus, aan wat hij zei aan wat Hij deed. Veertig dagen om na te denken over jezelf over wat je zegt en wat je doet. Veertig dagen om na te denken over een nieuw begin...”

Opening

Hoeveel wij ook kunnen
wij zijn niet volmaakt.
Hoeveel wij ook leren
we weten niet alles.
Hoe belangrijk wij ook mogen zijn
we blijven stofjes in de ruimte.
Maar Gij, God, vind mij groot genoeg
om mij niet te vergeten.
Goed genoeg om elke dag
met mij op weg te gaan.
Mooi genoeg om mij
het leven te gunnen. Amen.

Openingslied Duifkoor *Huub Oosterhuis/Antoine Oomen*

Gij die het sprakeloze bidden hoort
achter de woorden die wij tot U roepen
Gij die de mensen ziet zoals geen mens.

Gij die uw woord in ons hebt neergelegd
in den beginne als een bron van weten
Gij die ons hebt geschapen naar U toe.

Wek onze kracht,
vuur onze hartstocht aan,
heradem ons dat wij in U volharden.
Doe lichten over ons uw lieve naam.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen en welkom allemaal bij deze zoom viering van de Duif.
Henk Kemper en ik heten jullie welkom bij deze derde viering in de 40 dagen tijd op weg naar Pasen.

Leuk om na lange tijd weer eens voor te gaan en voor mij een primeur via Zoom!

Onze Paasserie ‘Binnenstebuiten’ past goed in de sfeer waarin wij ons in deze tijd bevinden.
We zijn veel binnen en willen zo graag meer naar buiten, mensen ontmoeten, live vieringen in de Duif, een verjaardag, een terrasje, reizen.

Het is allemaal zeer beperkt en we keren naar binnen, letterlijk en figuurlijk.
Zelfs onze Goddelijke kern, die in de Duif iedere zondag extra tot leven kwam, lijkt soms wel in een lock down te zitten.
De angst en onzekerheid regeert en een vriendelijke handdruk of stevige knuffel heeft plaats gemaakt voor afstand en mondkapjes.

Het Duif koor ligt plat, de kerk is gesloten en soms weet je even niet meer welke kant het op zal gaan.
We zijn aan het vasten, vasten in ontmoetingen, vasten in contact, in aanraken.
Hoe houden wij ons staande in deze tijd met zoveel beperkingen, waar zijn de lichtpuntjes?

Henk en ik willen jullie meenemen in een viering waar we op zoek gaan naar die vragen.
Op zoek naar vernieuwende energie, het Goddelijke laten stromen en warmte voelen in je lijf.
‘Wek onze kracht’, een roep om steun zoals in Psalm 126, kracht om met elkaar vol te houden en verbinding te zoeken in een tijd met zoveel beperkingen.

Muziek verbind ook.
En voor deze viering heb ik gekozen voor louter liederen die we zingen als Duifkoor van Huub Oosterhuis.
Jullie zullen het koor niet alleen horen, maar soms ook zien! Ik heb wat filmpjes gevonden van het koor die door bezoekers aan de Duif zijn gemaakt.
Soms wat bibberend, maar ja, ook dat heeft weer z’n charme, live is live.
Met al die mooie Duif muziek in deze viering vind ik het ook zo fijn dat Henk, als dirigent van ons koor, samen met mij wil voorgaan.
Zet je hart open, sluit je ogen eens en waan je in een viering in de Duif.
Zo raken we dan even uit ons isolement en nog sterker verbonden met elkaar.
Henk en ik wensen ons een mooie viering toe.

Eerste lezing uit Psalm 126

Vroeger deed de Heer wonderen voor ons
Toen we terugkeerden naar Sion,
Juichten we van vreugde.
We droomden weer van een toekomst,
We konden weer lachen.

Alle volken zeiden:
‘De Heer doet grote wonderen voor zijn volk’
Ja, de Heer deed grote wonderen voor ons.
Wat waren we gelukkig!

Daarom vragen wij U, Heer:
Kom ook nu snel bij ons terug.
Breng ons weer tot leven,
Zoals regen alles weer laat groeien.
Mensen die nu zorgen en verdriet hebben,
Zullen dan zingen en juichen.

Lied: Duifkoor*Huub Oosterhuis/Antoine Oomen*

Wat ik gewild heb
wat ik gedaan heb
wat mij gedaan werd
wat ik misdaan heb.
Wat ongezegd bleef
wat onverzoend bleef
wat niet gekend werd
wat ongebruikt bleef.
Al 't beschamende neem 't van mij
en dat ik dit was en geen ander.
Dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde
hier ben ik.

Gebed

God,
Ik noem u God.
Zo heb ik U geleerd:
een naam die nooit begrenzen kan
wie Gij zijt.

Ik heb u nooit gezien,
maar u laat zich vermoeden
in mensen, weerloos, nederig en arm.

Zó voel ik mij geen mens.
Zó moet ik hem nog worden.
En toch verwacht ik u.

Gelovend wankelend,
bevestigd door Uw Zoon,
de drager van Uw naam.

De naam die nooit begrenzen mag
wie U bent.

Maar laat mij U ontdekken
in mensen, weerloos, nederig en arm.

Lied: tweede Bijbeltekst Jesaja 9, 1-5*Huub Oosterhuis/Antoine Oomen***Duif koor**

Het volk dat in duisternis gaat
zal aanschouwen groot licht.
Die wonen in schaduw van dood,

over hen op gaat het licht.

Zij zullen lachen en juichen,
als op de dag van de oogst
Lachen en juichen,
als op de dag van de oogst

Het volk dat in duisternis gaat
zal aanschouwen groot licht.
Die wonen in schaduw van dood,
over hen op gaat het licht.

Overweging

Psalm 126 is allereerst een lied van Israël, waarin huilen en lachen vlak bij elkaar liggen, in de periode aan het eind van de ballingschap in Babel.

Het eerste deel zingt over terugkeer van gevangenen. God wordt geloofd om de grote dingen die Hij heeft gedaan. Ja, het is zelfs als een droom, te mooi om waar te zijn. Maar dan ineens komt de klacht in vers 4: 'O, Heer breng ons weer tot leven.' Dat lot lijkt ook te maken hebben met *opgesloten zijn, geen kant uit kunnen*.

Hoever zijn de mensen van God vandaan geraakt aan het eind van de ballingschap in Babel. Blijdschap over de terugkeer maakt plaats voor de droefheid over Gods afwezigheid. Mensen op doortocht; die onderweg ze zingen over de bevrijding die God eens heeft gebracht, maar in één adem volgt de hartstochtelijke roep om herstel, om hen in een keer uit de benauwdheid en droogte die ze ervaren, te verlossen.

In Jesaja 9:1 wordt ook gesproken over het volk Israël, een volk dat bij het licht was en dat steeds verder in de duisternis raakte.

Dit vers bepaalt Gods plan met Israël om mensen vanuit de duisternis in het licht en vanuit de dood in het leven te brengen.

Mooie parallellen naar onze huidige, benauwde situatie in een wereldwijde pandemie. Een volk in relatieve duisternis die snakt naar een leven zoals voorheen. Wanneer is er een einde voor onze ballingschap in zicht?

Tijdens deze crisis kunnen we meer bouwen op het geloof: als het leven heel makkelijk komt aanwaaien hangt God er soms een beetje bij, maar nu zijn we meer op hem gericht. En we moeten ook mentaal sterk proberen te blijven.

In de kerk is het nu, in de aanloop naar Goede Vrijdag en Pasen, veertigdagentijd – quarantaine betekent ook veertig dagen.

En even wat dieper:

Dit woord stamt overigens af het Italiaanse quaranta (40)

Dat diende sinds de 14de eeuw ter aanduiding van de isolatie van schepen uit verre landen die de haven van Venetië aandeden. Zulke schepen werden – geïnspireerd op de veertigdaagse vastenperiode – veertig dagen geïsoleerd om verspreiding van besmettelijke ziekten te voorkomen.

Onze quarantaine ligt inmiddels ver boven de 40 dagen.

Maar de veertigdagentijd an sich zou voor ons wel een oefening in bezinning kunnen zijn. Je bezint je op de vraag: waar staat of valt mijn leven mee? In die zin heeft het geloof te maken met een bepaalde dimensie van het bestaan die gaat over kwetsbaarheid en solidariteit.

Want, net zoals vasten, betekent solidariteit vaak ook dat we iets moeten opofferen: een reis bijvoorbeeld, of een bezoek aan een concert waar we al kaartjes voor hadden of een gezellig avondje met vrienden.

Veertig dagen om te denken aan Jezus, aan wat hij zei aan wat Hij deed. Veertig dagen om na te denken over jezelf over wat je zegt en wat je doet. Veertig dagen om na te denken over een nieuw begin.

Want, jullie zullen begrijpen, ook ik snak weer naar een nieuw begin.

Weer eens wat vaker naar kantoor en mijn collega's ontmoeten, naar het theater, als familie bij elkaar hier en in Indonesië.

Ik vond een vertaald vers uit de Koran ;

Moeilijkheden komen hand in hand met verlichtingen.

Dat betekent dus niet: na regen komt zonneschijn. Maar; tegelijkertijd met de regen komt zonneschijn.

Dus ook in het moeilijke kan veel goeds schuilgaan.

Door de quarantaine komen mensen meer tot rust, herstellen van een burn-out, verdiepen hun relaties, fleuren hun huis op.

Opeens is er ook meer tijd voor diepgang en ontspanning.

En een tijd goed voor bezinning en bespiegeling. Wat ik gewild heb, wat ik gedaan heb. Mediteer of ga in gebed. Gebed geeft kracht en sterkt je in je geloof, je bent niet alleen.

We hoeven ons niet geheel af te zonderen van de wereld. Juist niet: we laten alle onrecht en lijden diep tot ons doordringen.

We gebruiken onze quarantaine om gevoeliger te worden voor wat er leeft in de wereld en, dichter bij huis, een gesprekje en een boodschap te doen voor je buurvrouw, die je misschien vroeger amper zag.

Maar tegelijk plooiën we ook wat meer terug op onszelf. We graven naar onze kern en proberen ons leven in een spoor te leggen dat dichter aansluit bij onze diepste bestemming. Het is een tijd voor meer binnenkant om onze ziel een nieuwe wending te geven, om ons hart weer te verbinden met God en onze medemensen.

Na 40 dagen en nachten verschijnt Jezus uit de wildernis. Een dorre vlakte, de steen is weggerold.

Ook jij komt terug uit deze wildernis, je kan naar buiten en je kijkt naar de sterren, ook na 21:00 uur 's avonds.

De coronacrisis geeft nu een extra dimensie aan Pasen. Vroeger konden we voor Pasen veertig dagen vasten: dit jaar bestaat de veertigdagentijd uit een andere vorm van afzien, nu we in onze vrijheid zijn beknot.

Met Pasen gaan we straks vieren dat Jezus al het lijden in het kruis heeft meegenomen de dood in, dat geldt ook voor het coronavirus.

Voor mij is en blijft Pasen het feest van de hoop, dus laten we in deze periode die hoop omarmen, in plaats van de angst.

Moge het zo zijn. Amen.

Lied: om vrede Duifkoor

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Veel te laat heb ik jou liefgekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw.

Veel te laat heb ik jou liefgekregen.

Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende blinde

buiten mij, en uitgestort als water

liep ik van jou weg en liep verloren

tussen zoveel schoonheid die niet jij is.

Veel te laat heb ik jou liefgekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw.

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben je heengebroken.

Oogverblindend ben je opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.

Geuren deed jij en ik haalde adem,

nog snak ik naar adem en naar jou.

Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,

honger ik naar jou. Mij, lichtgeraakte,

heb jij doen ontbranden. En nu brand ik

lichterlaaie naar jou toe, om vrede.

Veel te laat heb ik jou liefgekregen

schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God, die mij hoort,
niet alleen in goede maar ook in slechte tijden.

Ik geloof in God, die mij ziet met al mijn tekortkomingen,
maar ook met mijn goede kanten.

God, die mij toch iedere keer weer de juiste weg wijst,
door middel van de mens, vrouw en man.

Ik geloof in de Heilige Geest, die, als het wazig wordt
om mij heen, mij inzicht geeft, zodat ik optimistisch verder kan.

Ik geloof in God, die de mens geschapen heeft.

Vrouw en man, evenbeeld van God.

Die zijn zoon gestuurd heeft, om mijn welzijn,

om mijn geloof in de ander te vinden en te behouden.

Amen.

Intenties

Onze Vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Lied: dan zal ik leven - Duif Koor

Gedachten bij het Thema

Mededelingen en informatie

Slotlied :

Joy to the World - Duifkoor en bezoekers

Afsluiting en zegenbede

Donaties

Wij vragen om je **bijdrage** over te maken aan De Duif. We hebben geen inkomsten meer van collectes en de kosten van de huur van De Duif gaan gewoon door. Dus ondersteun onze Duif, maak je gulle bijdrage over. Draag bij wat je kunt missen. Er zijn meerdere manieren om dat te doen:

Optie 1: klik op onderstaande link om een donatie te doen. (Je krijgt dan na invullen van bedrag en keuze bank, een QR code te zien die je moet scannen met de Bankieren-app op je telefoon.)

Optie 2: een bedrag overmaken via ons bankrekeningnummer: NL20 RABO 0173 6297 92 ovv Stichting De Duif.

Hartelijk dank!

<https://betaalverzoek.rabobank.nl/betaalverzoek/?id=570K6TYoRaSaiXmKRIUDVw>

